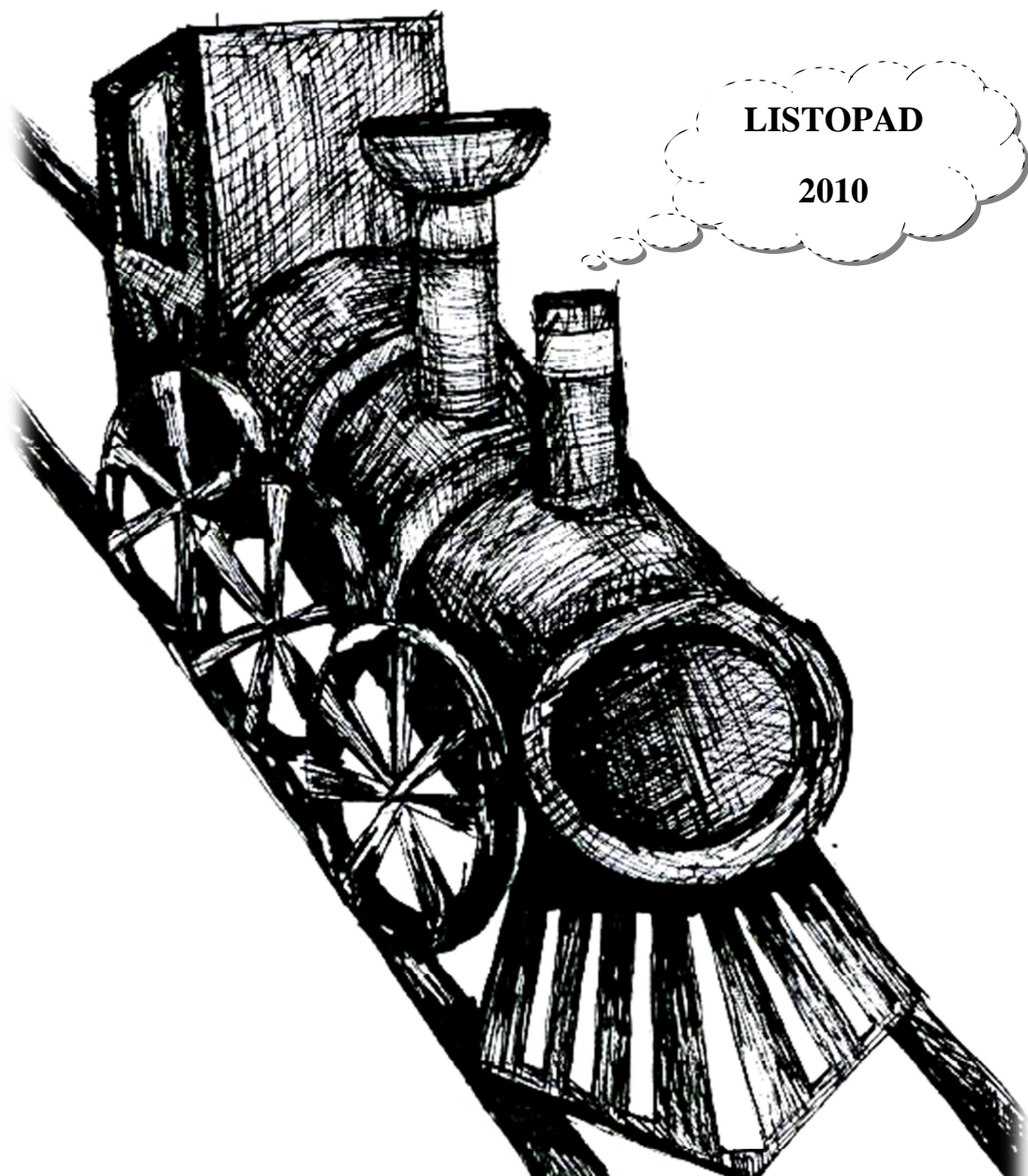

VAGÓNEK

LISTOPAD

2010

Bohem milovaní mladí přátelé!

Listopad za nemalou chvílí zaklepe na dveře. Listí na stromech se krásně zabarvuje, děti pouštějí draky, mrazík nám v ranních hodinách pokrývá trávník jinovatkou. To vše nasvědčuje k nějaké změně - změně času. Nastanou dlouhé večery, chvíle pro dobrou četbu, povídání si a ztišení v rytmu člověka. Sami dobře víme, že ač jsme mladí, nejsme schopni všechno obsáhnout, všude být a všude pomáhat. Každý z nás si potřebuje stanovit vlastní hranice. Hranice života - to co chci, hodnoty, které chci žít, co chci dělat pro druhé, pro společnost, čeho se chci vyvarovat, protože jsem se tak rozhodl. Není to vždy lehké říci si, že už nebudu více přijímat. Hranice v životě člověka slouží k tomu, abychom byli ve všem rozhodnutí a přijatí, že to tak opravdu chceme. Nebojte se k sobě být upřímní, v lásce si říci na co mám a na co ne. V každém společenství tak roste úcta jeden k druhému.

Většinu z vás jistě zaskočila zpráva o úmrtí novokněze o. Pavla Jiříka. Mě také. „Dnes tu člověk je a zítra není.“ O víkendu jsme hráli s animátory psychohru *Máš posledních 30 minut života, jeden telefonát, který můžeš využít...jdi a nečekej, běž ti čas!* Sám jsem tuto hru hrál. Člověk si při ní uvědomí, jak je připravený na smrt. Komu zavolá, komu poděkuje, co bude dělat, když to přijde.

Sv. Jeroným praví: „Dobře žije ten, kdo myslí na smrt.“ Jste mladí, ale i přesto se nezapomínejte každým dnem dobře připravovat na setkání s Pánem ve smrti. Víme, že smrt je součástí lidského života. Není to konec života, ale naplnění, dovršení lidské cesty. Naše cesta života vyšla z věčnosti a do věčnosti k Bohu pokračuje.

Pobyt na zemi je svébytný, řekl bych, pro uvědomění si lidské duše, která má v Božím plánu úkol něco dobrého vykonat v Božím stvoření.

Délka života se neměří léty. Měřením nemohu zjistit, zda byl život dobrý. Jako strom se pozná po ovoci, tak každý lidský život se pozná podle toho, zda je žit z těla nebo z Ducha Božího. Modlím se za o. Pavla, všechny mladé lidi, kteří náhle či tragicky odešli, abychom viděli v každém takovémto svědectví lásku dobrého Boha, která je zrcadlena v životě člověka.

V čase dušiček o tomto tématu zdravě rozjímejte. Možná máš strach na toto téma mluvit. Otevři jej ve spolču, pobav se s kamarády, s knězem, vždy je lepší být připravený než zaskočený. Nezapomeň na modlitbu i v *dušičkovém týdnu*. Každý den tohoto týdne máme možnost získat svou modlitbou odpustek pro jednu duši. Nyní je řada na tobě. Až jednou zemřeš, budeš možná také potřebovat modlitby druhých. „*Jak chcete, aby lidé přistupovali k vám, tak vy přistupujte k nim.*“

Na Středisku jsme dokončili výměnu oken. Byla to fuška, ale díky Bohu za to, ať to slouží pro dobro fary a krásu setkávání. Animátoři I se rozjeli v počtu 30 mladých lidí. Školu partnerství navštěvuje 32 lidíček. Chci tě pozvat na zdokonalení tanců při Tanečním víkendu. Jaké tance to budou se dozvíš z plakátku nebo na našich webových stránkách. Začali jsme používat nové on-line přihlašování pro službu vaření na víkendových akcích. Přijď to zkusit i Ty, nemusíš se bát, týmáci vždy pomůžou!

Požehnaný listopadový čas!

*Pěkné chvíle u krbu a dobrého čaje přeje a žehná
o. Kamilos*

Z obsahu tohoto čísla	
Úvodní slovo	str. 02
Obsah	str. 03
Rok 2010/2011 – „Rok Bible“	str. 04
Liturgický kalendář	str. 07
Benedikt XVI.	str. 08
Personality – rozloučili jsme se	str. 11
Prožili jsme...	str. 12
Akce pro vás	str. 14
K zamyšlení ...	str. 15
Keep smiling!	str. 16

**SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE
MADRID 2011**
16. - 21. SRPNA

DNY V DIECÉZI
TARRAGONA 2011
11. - 15. SRPNA

MADRID2011.SIGNALY.CZ

V KRISTU ZAPUŠŤTE KOŘENY, NA NĚM
POSTAVTE ZÁKLADY, PEVNĚ SE DRŽTE VÍRY
(Srv. Kol 2,7)

Co s Biblií ?

Jak se modlit nad Božím slovem?

MOTTO: *“Podle mého mínění vnitřní modlitba není nic jiného než prodlévání u přítelů, s nimiž se setkáváme často a rádi sami. Jsme s nimi, protože víme, že nás má rád.” (sv. Terezie z Avily)*

Několik předběžných poznámek:

1) Na následujících řádcích je naznačeno několik praktických (a vyzkoušených) možností, jak postupovat při soukromé četbě Bible či při rozjímání nad ní. To neznamená, že se jedná o jediné možné způsoby. Klidně si hledej svou vlastní cestu nebo si ty naznačené můžeš zkombinovat apod. – každého z nás vede Duch sv. jinak.

2) Pro všechny tyto (i ostatní) způsoby by mělo platit jedno společné – nikdy nezačínat četbu z Písma bez krátké modlitby (nejlépe k Duchu sv.), ať už vlastními slovy nebo naučené.

3) Při všech naznačených metodách ti mohou pomoci krátké úvody k evangeliím (popř. dalším čtením), které lze najít v Kat. týdeníku či v materiálech pražského Pastoračního střediska.. Samozřejmě dané úvody nemusíš používat a můžeš číst Bibli svou vlastní metodou. Nabízený způsob má tu výhodu, že nás zároveň připravuje na slavení Eucharistie a nabízí myšlenky k rozjímání.

4) Boží slovo je pochopitelné pro každého.

Nemusíš (a nebudeš) rozumět všemu. To není podstatné. Důležité je, že porozumíš tomu, co je pro tebe právě významné a především tomu, že Bůh na tebe může skrze své slovo působit. K tomu je ale zapotřebí pravidelnost (třeba i krátká chvilka) a vytrvalost. Pokud vytrváš, zjistíš, že tě Bůh skrze své slovo vnitřně posiluje, proměňuje a obohacuje víc, než jsi byl ochoten uvěřit.

I. Rozjímavá četba

(Tento způsob modlitby nevyžaduje velké množství času – přesto by spodní hranice neměla být nižší než 5 min. Horní hranice samozřejmě není omezena.)

1) Krátká modlitba k Duchu sv. (vlast. slovy, naučená, z Kancionálu...).

2) Pozorná četba úryvku – mešního nebo jiného (většinou ne delší než 1 kapitola).

3) Vrátit se k místům, která tě zaujala nebo oslovila a tato místa si zopakovat i několikrát, přemýšlet a modlit se nad nimi. Pokud máš vlastní Bibli, je osvědčené si daná místa také podtrhovat.

4) Některou z vět Písma se můžeš naučit nebo opsat, aby tě provázela v následujícím dni nebo i ve dnech dalších...

5) Zakončit krátkou modlitbou.

II. Rozjímání podle sv. Ignáce

(Pro toto rozjímání je třeba více času – minimum je asi 10-15 minut.)

1) Ve svém bytě si vyhledej místo, kde by ses mohl nerušeně modlit. Ideální samozřejmě je, pokud můžeš zajít k modlitbě do kostela.

2) Zvol si dobu – nejlépe vždy stejnou – která je vhodná pro tichou modlitbu. (Zpravidla není dobré nechávat ji až těsně před spaním.)

3) Snaž se zcela uvolnit jak tělesně tak duševně. Odlož starosti všedního dne, odevzdej je Pánu, popros ho, aby se on sám o ně postaral a tys byl od nich oproštěn.

4) Snaž se zcela soustředit na to, že jsi nyní v přítomnosti Otce, v přítomnosti Ježíšově, v přítomnosti Ducha sv. Přitom ti může pomoci, když na chvíli zavřeš oči a představíš si např. oheň, který viděl Mojžíš v hořícím keři, nebo se pokus představit si Ježíše (např. při uzdravování nemocných, na své pouti, při svých zázracích... anebo při konkrétní scéně, kterou popisuje evangelium, jež budeš rozjímat). Pro ty, kdo mají horší představivost, je velmi dobré místo představ jen pozorovat kříž, obraz nebo jiný předmět, který ti připomíná Boží přítomnost. Představivost může člověku v rozjímání pomoci, ale je třeba ji do určité míry také "krotit", aby tě nakonec neodváděla od toho, kdo je při rozjímání nejdůležitější – od samotného Krista. Také se nenech odradit dny vyprahlosti, kdy bývá velice obtížné si něco představit. To není kritérium dobré modlitby.

5) Pros Ducha sv., aby tě vedl při následující četbě nebo rozjímání.

6) Čti slova z Písma sv., která sis vybral nebo jsou určena pro dnešní den. Čti je třeba i několikrát, aby do tebe pronikla a zapustila ve tvém srdci kořeny. Chápej slova tak, jako by je k tobě nyní zcela osobně mluvil Kristus (nebo Bůh Otec). Jestliže je daný text vzatý z evangelia, představ si událost, která je tam líčena, "vstup" do ní a "zažij" sám na sobě, co tam Ježíš říká a koná. Uvědomuj si při tom, že Pán je osobně přítomný ve tvém srdci. Nehledej ale za každou cenu silné vnitřní prožitky – to může být zavádějící.

7) Můžeš připojit poděkování Pánu za obdarování Božím slovem, popř. několik proseb za sebe, své blízké, farnost, potřebné atd. K tomu připoj modlitbu Otče náš nebo Sláva Otci nebo jednoduše znamení kříže.

8) V průběhu dne si připomínej slova z Písma, o nichž jsi posledně rozjímal a čerpej z nich sílu a radost. Bůh tě chce skrze své slovo obdarovávat novým a plnějším životem. Neboj se otevřít své srdce zázraku Boží lásky.

III. Spontánní modlitba nad Písmem

1) I nyní začni modlitbou k Duchu sv.

2) Přečti si pozorně daný úryvek – nejlépe několikrát.

3) Zamysli se nad slovem z Písma např. z těchto hledisek: - co toto slovo říká o Bohu nebo o Kristu (jaký je, jaký má postoj lásky, pokory, odpuštění...); - jaká jsou zde obsažena zaslíbení, povzbuzení či ujištění (pokud se něco slibuje izraelskému národu nebo konkrétnímu jednotlivci, můžeš na dané místo klidně dosadit své křestní jméno); - jaké jsou zde vysloveny (nebo naznačeny) požadavky, příkázání a to i ty, na jejichž splnění zatím nemáš sílu (např. požadavek lásky k nepřátelům...); - z jakých hříchů tě toto Boží slovo usvědčuje; - k čemu tě toto Boží slovo vede nebo vyzývá (např. odpuštění, modlitba, pevná víra, jistota, že Bůh je stále s tebou...).

Pozor – v jednom úryvku zřejmě nenajdeš všechna tato hlediska; možná naopak najdeš ještě jiná, než která jsou zde naznačena.

4) Na základě těchto pohledů Boha chval, děkuj mu, pros za odpuštění (pro sebe, pro své blízké, pro farnost...), pros o dary Ducha sv. i o ostatní dary, zvláště o dar schopnosti dané Boží slovo uskutečňovat atd. Můžeš se pokaždé zaměřit na jiný způsob modlitby anebo se můžeš snažit v jednom rozjímání prostrídat všechny jmenované.

5) Zakończ krátkou modlitbou o to, aby se dané Boží slovo ve tvém životě naplnilo. Snaž se k němu vracet ve své modlitbě i ve svých myšlenkách i během dne. Tak se pro tebe začne slovo z Písma stávat "světlem na tvé životní stezce".

Mgr. P. Petr Karas
www.vezmiacti.cz

Liturgický kalendář

LISTOPAD 2010

01.11.2010	1. čtení: <u>Zj 7,2-4.9-14</u> Žalm: <u>Zl 24(23)</u> 2. čtení: <u>1Jan 3,1-3</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Mt 5,1-12a
02.11.2010	1. čtení: <u>Mdr 3,1-9</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Am%205,14-24 Žalm: <u>Zl 116</u> 2. čtení: <u>Rim 8,14-23</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Mt 25,31-46
03.11.2010	1. čtení: <u>Flp 2,12-18</u> Žalm: <u>Zl 27</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 14,25-33
04.11.2010	1. čtení: <u>Flp 3,3-8a</u> Žalm: <u>Zl 105</u> Evangelium: <u>Lk 15,1-10</u>
05.11.2010	1. čtení: <u>Flp 3,17-4,1</u> Žalm: <u>Zl 122</u> Evangelium: <u>Lk 16,1-8</u>
06.11.2010	1. čtení: <u>Flp 4,10-19</u> Žalm: <u>Zl 112</u> Evangelium: <u>Lk 16,9-15</u>
07.11.2010	1. čtení: <u>2Mak 7,1-2.9-14</u> Žalm: <u>Zl 17</u> 2. čtení: <u>2Sol 2,16-3,5</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 20,27-38
08.11.2010	1. čtení: <u>Tit 1,1-9</u> Žalm: <u>Zl 24</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 17,1-6 http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=
09.11.2010	1. čtení: <u>Ez 47,1-2.8-9.12</u> Žalm: <u>Zl 45(45)</u> 2. čtení: <u>2Sol 2,16-3,5</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Jan 2,13-22
10.11.2010	1. čtení: <u>Tit 3,1-7</u> Žalm: <u>Zl 23</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 17,11-19
11.11.2010	1. čtení: <u>Fim 7-20</u> Žalm: <u>Zl 146</u> Evangelium: <u>Lk 17,20-25</u>
12.11.2010	1. čtení: <u>2Jan 4-9</u> Žalm: <u>Zl 119</u> Evangelium: <u>Lk 17,26-37</u>
13.11.2010	1. čtení: <u>Kol 3,12-17</u> Žalm: <u>Zl 103</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Mt 25,31-46
14.11.2010	1. čtení: <u>Mal 3,19-20a</u> Žalm: <u>Zl 98</u> 2. čtení: <u>2 Sol 3,7-12</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 21,5-19
15.11.2010	1. čtení: <u>Zj 1,1-4;2,1-5a</u> Žalm: <u>Zl 1</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 18,35-43
16.11.2010	1. čtení: <u>Zj 3,1-6.14-22</u> Žalm: <u>Zl 15</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 19,1-10
17.11.2010	1. čtení: <u>Zj 4,1-11</u> Žalm: <u>Zl 150</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 19,11-28
18.11.2010	1. čtení: <u>Zj 5,1-10</u> Žalm: <u>Zl 149</u> Evangelium: <u>Lk 19,41-44</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=
19.11.2010	1. čtení: <u>Zj 10,8-11</u> Žalm: <u>Zl 119</u>

http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Lk 19,45-48					
20.11.2010	1. čtení: <u>Zj 11,4-12</u>	Žalm: <u>Zl 144</u>	<u>Evangelium: Lk 20,27-40</u>		
21.11.2010	1. čtení: <u>2Sam 5,1-3</u>	Žalm: <u>Zl 122</u>	2. čtení: <u>Kol 1,12-20</u>		
	<u>Evangelium: Lk 23,35-43</u>				
22.11.2010	1. čtení: <u>Zj 14,1-3.4b-5</u>	Žalm: <u>Zl 24</u>			
http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 21,1-4					
23.11.2010	1. čtení: <u>Zj 14,14-20</u>	Žalm: <u>Zl 96</u>			
http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 21,5-11					
24.11.2010	1. čtení: <u>Zj 15,1-4</u>	Žalm: <u>Zl 98</u>			
http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 21,12-19					
25.11.2010	1. čtení: <u>Zj 18,1-2.21-23;19,1-3.9a</u>	Žalm: <u>Zl 100</u>	<u>Evangelium: Lk 21,20-28</u>		
26.11.2010	1. čtení: <u>Zj 20,1-4.11-21,2</u>	Žalm: <u>Zl 84</u>			
http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Lk 21,29-33					
27.11.2010	1. čtení: <u>Zj 22,1-7</u>	Žalm: <u>Zl 95</u>	<u>Evangelium: Lk 21,34-36</u>		
28.11.2010	1. čtení: <u>Iz 2,1-5</u>	Žalm: <u>Zl 122(121)</u>	2. čtení: <u>Rim 13,11-14</u>		
	http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Mt 24,37-44				
29.11.2010	1. čtení: <u>Iz 2,1-5</u>	Žalm: <u>Zl 122</u>			
http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Mt 8,5-11					
30.11.2010	1. čtení: <u>Rim 10,9-18</u>	Žalm: <u>Zl 19(18)</u>			
http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=Evangelium: Mt 4,18-22					

www.katolik.cz

Listopad 2010 **Benedikt XVI.** **Vagónek**

Benedikt XVI. k nám Hovoří...

Poselství k XXVI. světovému dni mládeže

„V Kristu zapustíte kořeny, na NĚm postavte základy, pevně se držte víry.“ (Kol 2,7)

Milí přátelé,
často se v myšlenkách vracím ke Světovému dni mládeže v Sydney v roce 2008. Prožili jsme tam velkou slavnost víry, kde Duch Boží živě působil a vytvářel hluboké společenství mezi účastníky z celého světa. Toto setkání, stejně jako ta předchozí, přineslo bohaté ovoce v životě mnoha mladých lidí a v životě celé církve. Nyní

opravdová přátelství, poznali pravou lásku, založili rodinu, která zůstane jednotná, dosáhli osobního naplnění a skutečné jistoty. To všechno jsou záruky klidné a šťastné budoucnosti. Když přemýšlím o svém vlastním mládí, uvědomuji si, že stabilita a jistota nejsou otázky, na které by mladí lidé zvláště mysleli. Je pravda, že je důležité mít práci a tudíž pevnou půdu

obracíme svůj pohled k dalšímu světovému dni mládeže, který se bude konat v Madridu v srpnu 2011. Již v roce 1989, několik měsíců před historickým pádem Berlínské zdi, se tato pouť mladých lidí zastavila ve Španělsku, v Santiagu de Compostela. Nyní, v době, kdy Evropa velice potřebuje znovu objevit své křesťanské kořeny, setkáme v Madridu s mottem: „V Kristu zapusťte kořeny, na Něm postavte základy, pevně se držte víry“ (srov. Kol 2,7).

Proto vás zvu na tak důležitou událost pro církve v Evropě i ve světě. Přál bych si, aby všichni mladí lidé – jak ti, kteří sdílejí naši víru v Ježíše Krista, tak také ti, kteří váhají, jsou nejistí nebo v něj nevěří – mohli sdílet tuto zkušenost, která může být pro jejich životy rozhodující. Je to zkušenost s Pánem Ježíšem, vzkříšeným a živým, a s jeho láskou ke každému z nás.

1. U zdroje vašich nejhlubších tužeb

V každém historickém období, včetně našeho, mnoho mladých lidí zakouší hlubokou touhu po osobních vztazích prožívaných v pravdě a solidaritě. Mnozí z nich touží po tom, aby vybudovali

pod nohama. Léta našeho mládí jsou však také obdobím, v němž usilujeme o velké životní ideály. Když na tu dobu vzpomínám, vybavuji si především to, že jsme se nechtěli spokojit s konvenčním životem střední třídy. Chtěli jsme něco velkého, něco nového. Chtěli jsme objevovat život se vší jeho vznešeností a krásou. Přirozeně, částečně tomu tak bylo díky době, ve které jsme žili. Během nacistické diktatury a války jsme byli tak říkajíc „obklíčeni“ vládnoucí mocenskou strukturou. Proto jsme chtěli utéci pryč a prožít celou škálu lidských možností. Myslím, že do určité míry tato potřeba uniknout z každodennosti existuje v každé generaci. Součástí toho, že jsme mladí, je, že toužíme po něčem, co je mimo náš všední život a jistou práci, hledáme něco opravdu většího. Je to pouze prázdný sen, který vybledne, jak stárneme? Ne! Člověk byl stvořen pro něco velkého, pro nekonečno. Nikdy mu nebude stačit nic jiného. Svatý Augustin měl pravdu, když řekl: „*Neklidná jsou naše srdce, dokud nespočinou v tobě.*“ Touha po smysluplnějším životě je znamením, že nás Bůh stvořil a že neseme jeho „otisk“.

Bůh je život, a proto každé stvoření tíhne k životu. Protože jsme jako lidské bytosti stvořeni k obrazu Božímu, činíme tak jedinečným způsobem. Toužíme po lásce, radosti a pokoji. Chápeme tedy, jak je absurdní domnívat se, že je potřeba odstranit Boha proto, aby člověk mohl skutečně žít! Bůh je zdrojem života. Vytěsnit Boha znamená oddělit se od tohoto zdroje a nutně se tak připravit o plnost a radost: „Vždyť tvor se bez Stvořitele ztrácí.“ (II. vatikánský koncil, *Gaudium et spes*, 36). V některých částech světa, zvláště na Západě, se současná kultura snaží Boha vyloučit a považuje víru za čistě soukromou záležitost bez jakéhokoli významu pro život společnosti. Ačkoli hodnoty, na kterých stojí společnost, pocházejí z evangelia – hodnoty jako smysl pro důstojnost člověka, solidaritu, práci a rodinu – vidíme, že dochází k určitému „zatmění Boha“, k určitému druhu ztráty paměti, která sice není naprostým odmítnutím křesťanství, nicméně je popřením pokladu naší víry, které by mohlo vést ke ztrátě naší nejhlubší totožnosti.

Proto Vás, milí přátelé, povzbuzuji, abyste posílili svou víru v Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Vy jste budoucností společnosti a církve! Jak napsal apoštol Pavel křesťanům v Kolosech, mít kořeny, pevný základ je životně důležité! To je pravda zvláště dnes. Mnoho lidí nemá žádné stabilní orientační body, na kterých by mohli postavit svůj život, a tak končí v hluboké nejistotě. Šíří se mentalita relativismu, která tvrdí, že vše má stejnou platnost, že pravda a absolutní zásady neexistují. Tento způsob myšlení však nevede k opravdové svobodě, ale spíše k nestabilitě, zmatku a slepému přizpůsobování momentálním módním výstřelkům. Jako mladí lidé máte právo přijmout od předešlých generací pevné opěrné body,

které vám pomohou dělat rozhodnutí a postavit na nich své životy: tak jako mladá rostlinka potřebuje pevnou oporu do té doby, než zapustí hluboké kořeny a stane se pevným stromem schopným nést ovoce.

2. V Kristu zapustíte kořeny, na Něm postavíte základy

Abych zdůraznil důležitost víry v životě věřících, rád bych se s vámi zamyslel nad každým ze tří výrazů, které používá sv. Pavel ve verši: „V Kristu zapustíte kořeny, na něm postavíte základy, pevně se držte víry“ (srov. Kol 2,7).

Můžeme zde rozlišit tři obrazy: při slovech „zapustit kořeny“ se nám vybaví strom a kořeny, které ho živí; „postavit“ se zase vztahuje ke stavbě domu; „pevně se držet“ označuje růst ve fyzické i morální síle. Tyto obrazy jsou velmi výmluvné. Než začnu tyto výrazy komentovat, chtěl bych poukázat na to, že gramaticky jsou všechna tři slova v originálním textu v trpném rodě. To znamená, že sám Ježíš bere na sebe iniciativu zasadit, budovat a utvrzovat věřícího.

První obraz nám ukazuje strom pevně zasazený díky kořenům, které ho drží zpřímá a dodávají mu výživu. Bez těchto kořenů by ho odvál vítr a odumřel by. Co jsou naše kořeny? Velmi důležitými prvky naší osobní identity jsou samozřejmě naši rodiče, naše rodiny a kultura naší země. Bible nám však zjevuje další prvek. Prorok Jeremiáš napsal: „*Požehnan buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody*“ (Jer 17,7-8). Zapustit kořeny pro proroka znamená důvěřovat Hospodinu. Od něj čerpáme život. Bez něj nemůžeme skutečně žít. „*Bůh nám dal věčný život, a ten život je*

v jeho Synu“ (1 Jan 5,11). Ježíš nám říká, že on sám je náš život (srov. Jan 14,6). Z toho plyne, že křesťanská víra neznamena pouze věřit, že určité věci jsou pravda, ale je především osobním vztahem s Ježíšem Kristem. Právě setkání se Synem Božím dává novou energii celé naší existenci. Když vstoupíme s Kristem do osobního vztahu, zjeví nám naši opravdovou identitu a v přátelství s ním se náš život naplní uskutečněním. V mládí přichází chvíle, kdy se každý z nás ptá: jaký smysl má můj život? Jaký cíl a směr bych mu měl dát? Jde o velmi důležitý moment a může nás třeba i delší dobu trápit. Přemýšlíme o tom, jakou práci bychom si měli vybrat, jaké vztahy navázat, jaká přátelství rozvíjet. Zde se znovu vrátím ke svému mládí. Docela brzy jsem si určitým způsobem uvědomoval, že Pán chce, abych se stal knězem. Později, po válce, když jsem studoval v semináři a na univerzitě a blížil se k tomuto cíli, musel jsem znovu získat tuto jistotu. Ptal jsem se sám sebe: je to skutečně cesta, po které jsem se měl vydat? Je to skutečně Boží vůle pro mě? Budu schopen být Bohu věrný a naplnit v jeho službách? Takové rozhodnutí vyžaduje určitý vnitřní boj. Nejde to jinak. Potom však přišla jistota: je to tak správně! Ano, Pán to ode mě chce a on mi dá sílu. Pokud mu budu naslouchat a půjdu s ním, stanu se skutečně sám sebou. Nezáleží na tom, jestli se splní má přání, ale jeho vůle. Tak se život stává opravdovým.

Tak jako kořeny drží strom pevně zasazený v půdě, podobně základy dávají domu dlouhotrvající stabilitu. Skrze víru jsme postaveni na Ježíši Kristu (srov. Kol 2,7), zrovna tak jako je dům postaven na svých základech. Dějiny církve nám ukazují mnoho příkladů svatých, kteří postavili své životy na Božím slově. Prvním z nich je Abrahám, náš otec ve víře, který poslechl Boha, když ho požádal

aby opustil svůj domov a předchácel se do neznámé země. „Uvěřil Abraham Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost a byl nazván přítelem Božím“ (Jak 2,23). Být postaven na Ježíši Kristu znamená kladně odpovědět

na Boží volání, důvěřovat mu a uvádět jeho slovo v život. Také Ježíš káral své učedníky: „Proč mne oslovujete ‘Pane, Pane’, a nečiníte, co říkám?“ (Lk 6,46). A pokračoval obrazem o stavbě domu: „Víte, komu se podobá ten, kdo slyší tato má slova a plní je? Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přivalil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven“ (Lk 6,47-48).

Milí přátelé, stavějte svůj vlastní dům na skále, právě jako ten člověk, který „kopal do hloubky“. Snažte se každý den jednat podle Kristova slova. Naslouchejte mu jako skutečnému příteli, se kterým můžete sdílet svou cestu životem. Spolu s ním naleznete naději a odvahu postavit se nesnázím a problémům, dokonce překonáte zklamání a neúspěchy. Stále se vám nabízejí snadnější volby, ale vy sami víte, že jsou nakonec klamné a nemohou vám dát vyrovnanost a radost. Jen Boží slovo nám může ukázat pravou cestu a pouze víra, kterou jsme dostali, je světlem, které osvětluje naši cestu. Vděčně přijměte tento duchovní dar, který jste dostali od svých rodin; usilovně a zodpovědně se snažte odpovědět na Boží volání a staňte se dospělými ve své víře. Nevěřte těm, kteří vám tvrdí, že nepotřebujete ostatní k budování svého života! Najděte oporu ve víře svých blízkých, ve víře církve a děkujte Pánu, že jste ji dostali a osvojili si ji!

Benedikt XVI.

(pokračování v příštím čísle)

(pokračování z minulého čísla...exklusivní rozhovor s **Mgr. Michalem Frčem**)

Prožil jsi spoustu víkendů, akcí, kurzů animátorů, prázdnin..., stala se některá z nich srdeční záležitostí, na kterou jen tak nezapomeš?

Oslovili ma hlavne akcie, na ktorých boli decká, ktoré nechodia na stredisko pravidelne a možno ani nemajú s vierou veľké skúsenosti. Mám k nim asi bližšie, lebo aj ja som na tom bol keď si podobne. Oni si často myslia, že keď niečo patrí do Cirkvi, tak to musí byť staromódne a nudné. Keď sem prídu a vidia, že je to tu normálne, že nechodíme oblečení vo vrecovine, nebičujeme sa a vieme sa aj normálne zabávať, sú prekvapení a niekedy aj prehodnotia svoj názor. Ešte sa mi veľmi páčila akcia, keď na stredisko prišla na pár dní rómska hudobná skupina zo Slovenska, z neslávne známeho košického sídliska Lunik 9, ktorú vedú Saleziáni. Boli to úžasne nadané deti, ktoré boli vďačné za každý prejav pozornosti, za každý úsmev. Ale inak každá akcia mi niečo dala.

Zjistili jsme, že jsi skrytý cyklistický talent, tvůj um jsme ověřili na týmácké pouti k Panně ve Skále u Spálova. Absolvoval jsi tuto etapu na kole značky „Hrčava“, můžeš nám říct tvůj pohled na tuto akci a tvůj cyklo-stroj?

„Hrčava“ je vlastne starý cestný bicykel, ktorý patri otcovi V. Zatloukalovi. Keď ho preložili do Prahy, nechal ju na stredisku. Odhadujem, že má okolo 20 rokov a z 15 prevodov funguju asi len 4 a tiež len jedna brzda. Keďže to mala byť cyklopout' a ja nemám vlastné kolo, požičal som si „Hrčavu“. Napriek mojim obavám išla ako švajčiarske hodinky, dokonca zo 4 prevodov som využil len 3 a ostatní aj tak mali čo robiť aby mi stíhali. Na nešťastie po ceste nazad som v opojení z výborného výkonu v nepozornosti vošiel do jamy a na zadnom kolese mi praskli dva špice, ale domov som na nej ešte došiel. Momentálne odpočívam v šope. Už o ňu prejavili záujem viaceré múzeá, ale volal mi aj Lance Armstrong, že zvažuje comeback na Tour de France, či mu ju nepožičiam. Povedal som mu, že ako reklamný ťah by to nebolo zlé, ale čaká sa ešte na stanovisko o.Vítka, ktorému sa napriek tlaku skupín z podsvetia úspešne podarilo preukázať vlastnícke právo k Hrčave.

Objevil jsi zde na středisku nějaké své skryté dary, o kterých jsi dříve nevěděl a které tě překvapily?

Neviem či sa to dá nazvať dar. Myslím si, že dokážem osloviť mladých ľudí svojim svetáckym štýlom (trochu blbé slovo, ale neviem ako inak to nazvať). Mám rád módu, počúvam trochu inú hudbu, dbám viac na svoj zovňajšok, chodím do posilovne. A aj keď niekomu sa to zdá smiešne, mladí ľudia to berú na vedomie. Vidia, že sa snažím praktizovať vieru v bežnom živote, ale na druhej strane, žijem moderne, zaujímam sa o trendy vo svete módy, hudby, elektroniky. Mladí ľudia majú pocit, že sa to nedá skĺbiť dokopy a ja chcem práve ukázať opak. Inak berú keď im povie niečo z duchovnej oblasti, keď vidia že som dnešný. Odlišne potom vnímajú aj nejaké poučenia ohľadom morálky alebo podobných citlivých záležitostí, pretože už nemožu použiť inak veľmi obľúbený argument, že dnes sa to už nedá a že nepoznáme dobu v ktorej oni žijú.

(záverečná časť prístě)

Celostátní Setkání Animátorů 2011

Animátoři, tak co? Bude tábor? Zvládnem ho? Jasně! Jdem do toho!

Jako už několik let, i letos se otevřel kurz animátorů. A animátoři „jedničky“ pomáhali organizovat tábor ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, ve svém „animátorském rodišti“. Nadšení a chuť do spolupráce rozhodně nechyběly.

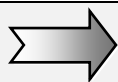
Tématem letošního tábora se stala biblická postava Mojžíše a jeho putování s izraelským lidem do Zaslíbené země. Z animošů se rázem stali faraonovi vojáci, věhlasní izraelští lékaři, Izraelité, faraon, Mojžíš a další starozákonní postavy. Pro děti (účastníky tábora), Izraelity, byla přichystána celá řada nejrůznějších her, zkoušek, zábavy, nečekaných dobrodružství... Samozřejmě nechyběla ani očekávaná noční hra. A neočekávaná oslava narozenin jednoho z animátorů. Nuda na tábor zkrátka neměla vůbec přístup.

Ale psát o táboře, to je jako vykládat o chuti kávy, sami ji musíte vyzkoušet, sami musíte zažít a ohodnotit. My zažili. A hodnocení? 100% za jedna! :D Bůh byl nejspíš vážně s námi a nad táborem držel svou ochrannou ruku. Chvála a velké díky Mu za to. Stejně tak patří poděkování úplně všem, kteří na táboře byli. Díky za krásné společně prožité dny, za přátelství, která ve Vsi vznikla, za úsměvy, ochotu, lásku v srdcích.

Letošní tábor ve Vsi nám, animátorům I, toho dal mnoho, zkušenosti, přátelství, naději... A stálo to za to! Takže, nastávající animoši jedna – jděte do toho stejně jako my, nic neztratíte a s Boží pomocí to zvládnete stejně dobře jako my! :D

Veronika

Animátorský víkend

Animátor je člověk, který má za úkol aktivně spolupracovat s knězem, pracovat s mládeží a podílet se na chodu farnosti. Měl by být jakýmsi „bossem“ mezi mladými.

Člověku nic nebrání okamžitě tuto pomoc knězi nabídnout a začít spolupracovat, ale mnohým to nejde, nevědí jak na to, ale rádi by byli touto cestou nápomocni své farnosti a právě proto je tu Animátorský kurz! Probíhá o víkendech ve Staré Vsi, trvá 2 roky, přičemž každý rok je 5 setkání a o letních prázdninách se společně chystá tábor.

První setkání neslo název sebezpoznání. Sešli jsme se v pátek na mši svaté, někteří až na večeri. :) Naším prvním a hlavním úkolem bylo seznámit se jak se střediskem, které teď budeme pravidelně navštěvovat, a také hlavně se svými vrstevníky. Další den jsme začali trochu netradičním budičkem, kdy nás vítali andělé a zároveň proháněl i jeden z padlých andělů. Dopoledne jsme mezi námi přivítali psycholožku Verču. Učili jsme se poznávat naše kladné a záporné stránky a také nám pověděla něco o lidských temperamtech.

Odpoledne nám naši „týmáci“ připravili hru, abychom poznali i své fyzické schopnosti. Velká starovesská. Naše skupinka tolik nevěřila svým "koním" a tak na ně nesázela, avšak vždy vyhráli. S odstupem sleduji, že i tato hra měla své místo na našem seznamovacím víkendu a nebyla zbytečná.

V době našeho víkendu otec Kamil stonal, ale otci Klementovi to nedalo a zařídil nám video-hovor s nemocným Kamilem, kdy nám od něj přečetl povzbuzující dopis.

Večer jsme prožili spíše společensky. Vytvořili jsme si skupinky a dostali jsme za úkol vymyslet si scénku na dopolední téma – temperamty lidí.

V neděli jsme si povídali o tom, kdo jak doma a v osobním životě žije svůj duchovní život, abychom se navzájem obohatili.

Každý den byl opravdu jiný, byla jiná mše svatá, jiné jídlo, jiná nálada i jiné počasí, ale všechno bylo pro mě požehnáním.

Dá-li Pán, budeme jednou fajn parta. ;-)

animátor I.

Akce pro vás

Večer mladých

24. listopadu Biskupství ostravsko-opavské
Čtvrtou listopadovou středu se na ostravském biskupství koná tradiční Večer mladých určený nejen mladým. Tentokrát jsme pozvali **Lenku ČERNOU**, která nám přiblíží „FairTrade“-férový obchod s produkty chudých zemí. Začínáme mši sv. v 18h v kapli. Po té následuje program ve vedlejším v sále. Přijít můžeš už od 17h posedět a popovídat si. Po mši je připravena krátká hra © Můžeš také požádat kněze o radu.

Animátoři

III+IV 12. – 13. listopadu Stará Ves n/O.
II 26. – 28. listopadu Stará Ves n/O.
Druhý listopadový víkend bude Středisko patřit absolventům kurzu animátorů (tzv. III+IV). O víkendu posledním v měsíci listopadu se na Středisku ve Staré Vsi sejdou Animátoři „dvojky“. Začátek je jako vždy společná večeře v pátek v 19h.

!!!Máš-li zájem o nové vydání zpěvníku KOINONIA, neváhej nás kontaktovat!!!

dcm@doo.cz

Taneční víkend

Neváhej a přijed' si s námi zatancit!

Pro koho: pro všechny od 16 let, kteří se chtějí zdokonalit

Kdy: 19. - 21. 11. 2010

Kde: Diecézní středisko mládeže Stará Ves nad Ondřejnicí

Co tě čeká: Zdokonalení v klasických a latinskoamerických tancích

Co s sebou: věci osobní potřeby, spacák, přezůvky, pohodlné boty na tančení, něco dobrého do kuchyně...

Cena : 300/250 (pro členy Občanského sdružení ANIMA IUVENTUTIS)

Kde se hlásit: Diecézní středisko mládeže, Stará Ves nad Ondřejnicí, farní 10, 739 23, nebo e-mail: stara.ves@razdva.cz, tel: 558 669 413, mob: 731 625 718, <http://dcm.doo.cz> - hlásit se je možné do 14. 11. 2010, nebo do naplnění kapacity (30 osob)

??? K z a m y š l e n í ???

Vděčnost působí radost a dodává nám sil

SPOKOJENÝ MŮŽE BÝT JEN TEN, KDO DOKÁŽE BÝT VDĚČNÝ!

Člověk se mnohdy chová tak, jako by měl na všechno nárok. Nárokuje si cokoli, co vychalují reklamní akce supermarketů. Okamžitě potřebuji všechno, co vidím. Koupím si cokoli, na co si právě vzpomenu. Hned musím uspokojit všechny své potřeby. Neumím si počkat.

Neschopnost čekat mi ale bere schopnost něco si užít. V dnešní době se velmi šíří nárokování - přesvědčení, že mám nárok na vše, co chci. A tam, kde převládá pocit nárokování pak už není žádné místo pro úžas, překvapení a následně pro vděčnost. Spokojený v životě ale dokáže být jen ten člověk, který dokáže být vděčný.

KDYŽ SE ČLOVĚK NAUČÍ DĚKOVAT, NAJDE SI DŮVOD KE SPOKOJENOSTI

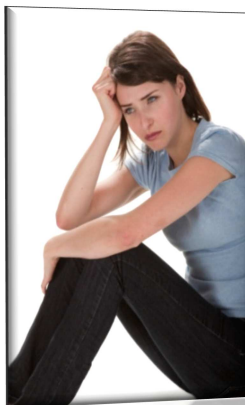
Čím to je, že někteří lidé musí neustále dávat najevo především nespokojenost, neustále protestovat a reptat? Když člověk nic nepovažuje a samozřejmé a naučí děkovat i za malé věci, najde si tak důvod ke spokojenosti.

Nic jsme si na svět nepřinesli a také si nic nemůžeme odnést. Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím. Zbožnost je totiž pramenem zisku pro toho, kdo je se vším spokojen. (Bible 1 Tim 6,6-8).

DÍKY ZA MOJE TĚLO A NADÁNÍ aneb ROZLUČ SE S ILUZEMI O SOBĚ

Vděčnost mi otvírá oči, abych dokázal vidět vlastní hodnotu. Není ale zrovna snadné být vděčný sám za sebe. Často v nás totiž vězí až příliš hluboko sklon k sebeodmitání.

Rádi bychom měli jiné tělo, jiné nadání, jiné možnosti.

Začneme-li ale pošilhávat po tom, co nemáme, nedokážeme samozřejmě děkovat za to, co nám bylo darováno.

Vděčnost vyžaduje zároveň i schopnost rozloučit se s vlastními iluzemi o tom, jaký bych

měl být. Teprve pak dokážu děkovat za svůj způsob myšlení, za to, co prožívám, za své tělo, které možná neodpovídá ideálu krásy, ale v němž moje duše ráda přebývá. Vděčnost mě vede k životu v souladu se sebou samým a k hluboké radosti z toho, že jsem právě takový, jaký jsem.

VDĚČNOST PROMĚŇUJE, TEMNOTY SE ROZJASNÍ

Vděčnost proměňuje můj život. Jakmile totiž někdo začne děkovat, začne hledět na život novými očima. Albert Schweitzer radí: „Cítíš-li se slabý, malátný a nešťastný, začni děkovat a hned se ti povede líp.“

Hledím-li na totiž svůj život s vděčností, temnoty se rozjasní a hořkost dostane jinou chuť. Vděčnost mě chrání před malomyslností a zahořklostí. Přibližuje mě k Bohu. O „veselém“ svatém Filipu Nerim se traduje, že měl ve zvyku modlit se následující večerní modlitbu: „Pane, děkuji ti, že dnes věci neproběhly tak, jak jsem si přál já, ale tak, jak jsi to chtěl ty.“ Kdo se v takovém postoji dokáže podívat na uplynulý den, nehněvá se, ale všechno prožité v sobě proměňuje ve zdroj radosti a pokoje.

Nepřestávejte Bohu děkovat! (Bible Kol 2,7)

(www.vira.cz)

KEEP SMILING!

U přestupkového soudu vypovídá starší paní, které hrozí odebrání řidičského průkazu za nebezpečnou jízdu. Soudce se jí táže: „Jaké je vaše zaměstnání?“ „Učitelka.“ Soudce se na chvilku zarazí a pak se mu zajiskří v očích: „Padesát let jsem čekal, až před tímto soudem stane nositel povolání učitelského. Teď si tedy sedněte ke stolu a pětsetkrát napíšete: „Nebudu jezdit na červenou.“

Roztržitý, sklerotický profesor přišel jednou domů celý zmáčený a říká ženě, že si zapomněl deštník. Ona se ptá: „Kdy's na to přišel?“ „No, když jsem vyšel ze školy, tak hrozně pršelo. Ale když jsem byl tak sto metrů od baráku, tak pršet přestalo, tak si říkám, že zavřu deštník, a koukám, že ho nemám.“

Jeden ukrajinský dělník ze stavby přišel k doktorovi a lámanou češtinou mu vysvětluje, že má zácpu. Doktor ho prohlídne a pak povídá: „Předkloňte se a opřete se tady o stůl.“ Zedník se přehne přes stůl a doktor ho vši silou kopne do zadku a pak ho pošle na záchod. Zedník za chvilku vyjde ven a povídá: „Doktore, to je paráda! Co mám dělat, aby se mi to nevrátilo?“ „Přestaňte se utírat pytlema od cementu.“

„Slyšel jsem, že jste si koupili trabanta.“ „No jo, ale počůrала nám ho doga.“ „To ti za deset korun umyjí v Pragokaru, soudruhu.“ „No jo, když ona to za sebou aj zahrabala.“

Jak si muž představuje jídlo o sedmi chodech? Buček a šest plechovek piva.

VAGÓNEK

měsíčník DCM Ostrava - listopad 2010 - ročník III.

Mgr.Kamil Strak, Mgr.Klement Rečlo Ing.Petr Hrtús, Mgr.Katka Bohatá, Mgr.Katka Vláščilová, Mgr.Jan Ligočský, Bc.Václav Kučera	Grafika: Ing.Petr Hrtús
Vydává: Diecézní centrum mládeže O-O diecéze, Kostelní nám. 1, 728 02 Ostrava	Jazyk. úprava: Mgr.Katka Vláščilová
E-mail: dcm@doo.cz	Sazba: DSM Stará Ves n/O.
Foto: anonym	Tisk: DSM Stará Ves n/O.